

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 98.

Ottende Session.

31te Møde.

Mandagen den 19de Januar. Aften Kl. 7.

(Fortf.)

Hvad der i § 8 findes under m. og n., (Betænkningen Anh. B., Sp. 99 ff., Nr. 5, samt Udvalgets Ændringsforslag Nr. 5 samlesteds, Sp. 121, fattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Her foreligger ligeledes kun et enkelt Ændringsforslag, nemlig angaaende Udgifter til Overtiendecommissionen. De 500 Rd. af denne Post hidrøre fra Loven af 14de April 1852, hvorved det er bestemt, at Indenrigsministeriet er bemyndiget til at anvende aarlig 500 Rd. til Diæter for Overtiendecommissionen. Nu har Udvalget meent, at, da Afsløsningen af Tienden i Kjøbenhavn maa nærme sig sin Slutning, idet de sidste Afsløsninger jo endog skulde finde Sted den 1ste Jan. 1856, maatte Forretningerne være aftagne saa betydeligt, at Udgiften til Diæter ogsaa maatte kunne nedsættes Noget. Udvalget havde været betænkt paa en større Nedsættelse, men, da det er blevet oplyst, at der under denne Post indbefattes en Gage af 500 Rd., som ved kongelig Resolution er tilsagt den paagjældende Embedsmand, saa have vi troet at burde indskrænke os til den foreslaaede Nedsættelse af 200 Rd.

Indenrigsministeren: Jeg kan ikke undlade at bemærke, at det dog forekommer mig meget tvivlsomt, om det er rigtigt, at denne Nedsættelse finder Sted. Jeg maa i den Henseende først tillade mig at fremhæve, at

Loven af 14de April 1852 jo i dens § 19 meget bestemt siger: „til Afholdelse af Udgifter ved det forøgede Arbejde, som ved nærværende Lovs Bestemmelse maatte foranlediges for den overordnede Tiendecommission, kan Indenrigsministeriet aarlig anvende en Sum indtil 500 Rd.“; det er altsaa ligefrem i Loven fastsat, at Indenrigsministeriet aarlig skal kunne anvende en Sum af indtil 500 Rd. til Afholdelse af Udgifter ved det forøgede Arbejde, som ved Lovens Bestemmelser foranlediges for den overordnede Tiendecommission. Nu vil det maaskee herimod blive sagt, at denne Lovs Forudsætning var, at den Korntiende, som for Tiden nydes i Kjøbenhavn, inden 1ste Januar 1856 skulde have været bestemt til faste aarlige Afgifter, hvorfor det maa antages, at Overtiendecommissionens Forretninger allerede nu maae være saa meget mindre, at de snart ganske maatte kunne ophøre. Herved er imidlertid at bemærke, at man i Loven selv, dengang den udkom, har forudsat, at den neppe kunde gjennemføres saa hurtigt som var udtalt, og derfor er der udtrykkeligt i § 16 sagt, at „skulde nogen Amtstendecommission eller den overordnede Tiendecommission ikke see sig istand til at tilendebringe nogle af de den paahvilende Forretninger inden den fastsatte Tid, saa vil Indenrigsministeriet paa derom indgivet Andragende efter Omstændighederne have at fastsætte den Tid, inden hvilken saadanne tilbagestaaende Forretninger bør være endeligen afgjorte.“ Nu har Erfaringen i Virkeligheden vist, at der i et meget betydeligt Omfang maatte gjøres Brug af denne Myndighed, som saaledes ved Loven var hjemlet Indenrigsministeriet; det forklarer tilfulde, at der i det sidste Aar er indkommet et saa stort Antal Sager for Overtiendecom-